

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

Kereskedelmünk.

Bács, 1895 december 14.

Nem minden arany ami fénylik mondja a közmondás s jó az éremnek mindkét oldalát megnézni, tanítja a tapasztalat. A kik csak hírből ismerik a mi városunkat azok valmi kisebb „világvárosocskát” vélnek a Somogy e legdélibb részén találni. S valóban akik bármely irányból robogtatnak a gőzösön közénk, némi joguk van ilyen feltételezni. Mert a minden oldalról feltűnő gyárkémények, nagyszabású raktárházak, a hullámokon ringó hajók, a terjedelmes vasúti állomás, a minden irányból összefutó vasúti vonalágak bizonyos tiszteletet parancsolnak az idegentől és a hiszékeny utas városunkról szőtt álmát megvalósítva hívén ezekben még csak a bevezetést véli s beljebb jőve még többet vár — hisz joggal a bevezetés után ítélve — hogy azután rövidesen egy óriási csalódással legyen gazdagabb.

De jöjjünk egy lépéssel közelebb. Mi bácsaiak, kik mindmagunkat és a viszonyokat ismerjük, jól tudjuk, hogy a ruha, amit városunkra ráadtunk, már nem fedi be a testet, hanem azt bizony egész valójában, — hogy a kellő kifejezéssel éljünk — egész meztelenségében látjuk, miáltal módunkban áll városunk fejlődés-

ről pártatlan ítéletet alkotnunk.

Ha végig tekintünk városunk fejlődésén, bizony — és ez igen sajnós körülmény — némi visszatesztet kell konstatálnunk. Bács az 1868-iki évvel vagyis a Pécsbácsi és Déli vasút építésével kezdett fellendülni; egyszerre óriási mértékben emelkedett kereskedelme, ipara, hajózása egyaránt. Természetes, hogy ezt leginkább kedvező földrajzi fekvésének köszönhette, mert részint Magyarország elválasztó határa Slavóniától másrészt hatalmas, felkapott kivitelű piac volt; a városunk körül elterülő nagyobb uradalmak tetemes mennyiségű árut fuvaroztak állomásunkra, mely itt került feladásra. Óriási mértékben emelte forgalmunkat azon körülmény, hogy egész Slavóniába, Horvátországba, sőt megyénk tetemes részére — a hol akkoriban még vasút nem volt — érkező bel és külföldi áruk Bácsra ezimeztettek, s innen kocsikkal fuvaroztatnak rendeltetésük helyére. Ezen időre esik nagyobb vállalatunk alapítása: a különféle faipar telepek, a leszámítolóbánk raktárai, a szeszgyárak építése, a takarékpénztár, sertéshizlaló alapítása, a Dráva és Dunagőzhajózási vállalatok ügynökségeinek rekonstruálása illetve alakítása stb. szóval mindenünk amink van, azon időben támadt. Ezen

állapotok változatlanul, de mondhatnók emelkedőben megmaradtak egész az állami fahid és a Bács-pakrácsi vasút kiépítéséig. Ezen két hid azonban egy hatalmas dőfést adott virágzó kis kereskedelmünknek. Tagadhatatlan ámbár, hogy a gyors közlekedési eszközök valamely város fellendítésére okvetlenül szükségesek, de nálunk úgy látszik ez nem bizonyult úgy, s visszahatást szült. Mert míg a fahid és a Bács-pakrácsi vasút nem volt, a Slavóniába, Horvátországba és megyeszerre rendelt árut a bácsai állomárról szekerekkel kellett elfuvaroztatni; a kocsik gyakran napokon át vesztegeltek Bácsban s vendéglősnek, boltosnak, iparosnak egyaránt pénzt adván vásárolni. De a hidak felépítése óta ez a közlekedés mind csak átmenetivé (transito) vált, úgy hogy ebből édes kevés hasznot látunk.

Másrészt pedig híre ment városunknak, hogy ez egy tejjel mézzel folyó országocskára, ahol a sültgalambok az emberek szájába röpülnek — csak ki kell nyitni. S rövid idő alatt a vendéglősök, boltosok, iparosok száma megkét-szereződött, de megnégyszereződött, már pedig amiből 1 — 2 család például megél-abból 4 — 8 családban már úgy nem élhet meg, az bizonyos. Így ezután megkezdődött a versengés, az üzletek a

T Á R C Z A.

A keresztnél.

Fent, a komor hegyoldalon

Áll az isten-ember képe.

Századokat látott mulni

Viharoktól meg-meg tépve . . .

Száll mély csöndbe, hallja hallja.

Zaklatott szívek sírását,

Az eltökelt fájdalomnak

Jajgató megszólalását.

Gazdag fű borul körüle

Könyétől a századoknak

A szívek már réges-régen

Lent a völgyben porladoznak . . .

Áll a kereszt némán búsán

Tekintve szét a vidéken,

Oda borulok lábához:

Csendben, imádkozva mélyen.

Komócsyné Pálffy Fanni.

Feleségemhez.

Rózsás ajkad sug fülembe,

Ajakamra csókot hint.

Majd kacagva dölsz ölemben
S édes dalba csapsz megint.

Igy enyelgünk, így kötődünk,

Míg a csendes est beáll . . .

Rózsáival így fogy eltünk]

— Mint virággal a nyár.

König Győző.

Süldő szerelmesek.

Irta. Kövessy Albert, [az országszerte ismert komikus]

Személyek: Szalay Kornél, posta és távirtda tiszt, Nelli, fiatal leány, aki férjhez szeretne menni.

Kornel: Tehát ön csakugyan elutazik Nellihez?

Nelli: Muszáj. A néni akarja. El kell kísérnem a fürdőbe.

Kornel: De hát mi lesz én velem. Én kétségbe fogok esni . . . Megállítom a vasúti órát, elibe állok a gőzmasinának, ráfekszem a vasúti sínekre.

Nelli: Majd felkel, ha füttyül a vonat.

Kornel: Óh ne gúnyolódjék. Tudja hogy én komolyan beszélek. Hát mit csinálnak én az alatt?

Nelli: Tűrjön a türöké a mennyeknek országa.

Kornel: Hisz már egy év óta türök s még sem jutok be a mennyeknek országába.

Nelli: Már egy éve, hogy ismerjük egymást?

Kornel: Augusztus 4-én lesz tizenkét hónapja. Ugy emlékszem, mintha ma történt volna. Maga Bécsbe ment a néni vel, én Sopronban szálltam föl. — Belépek a kupéba, s ott látom az én aranyos Nellikémet, aki mint fénylő nap hintette el sugarait.

Nelli: Maga meg csak ült velem szemben némán, egy szót sem szólt hozzám.

Kornel: Eleinte nem volt bátorságom, mert bájai lefegyvereztek. Másfél órai utazás után végre egy alagúthoz értünk, ott bátorságot kaptam, s bemutattam magamat.

Nelli: (nevetve) Az alagutnál, mikor sötét volt.

Kornel: Csak a maga szeméi fénylőtek. Szerencsére a néni aludt és mire fölébredt . . .

koesi forgalom elvonásával rosszabbul mentek, a kis kereskedelem, ipar aláhanyatlott; ehhez azután még több nehezítő körülmény is járult, ami a helyzetet még súlyosabbá tette, úgy hogy csakhamar beállott az agónia. E haldoklás hosszú és kínos de azért folyvást tartó s már igazán ideje volna orvoslás után látni, hogy visszaadjuk azt az életnek — a minék mimagunk is megélhetésünket köszönhetjük.

Míg azonban így a kis kereskedelem és ipar hanyatlott azalatt a gabonakereskedés-forgalma, szeszgyártás faiparizikkek feldolgozása megtartotta emelkedő irányát, vasúti és hajóforgalmunk virágzó, szóval a tényezők — itt ismét a gabona forgalmat, szesz és fakereskedést értjük, — megvannak ma is sőt emelkedettebb mértékben, mintakkor s így módunkban áll ezekáltal is orvosolni a bajokon s városunkat nagygyá és hatalmassá tenni. —

De ha most a fejlődést a hanyatlással összehasonlítjuk, azt láthatjuk, hogy rohamosabban hanyatlottunk alá mint emelkedtünk fel. Mert maga a tény, hogy emelkedünk magasztos tudat és dícsérendő körülmény de a hanyatlás korszakában is kell egyes kimagasló pontokat látnunk, mely célratörekedést mutatn a, mint a földre esett ember aki fölkelni igyekszik. És ezen törekedésünket — dícséretünkre legyen mondva — ki is mutattuk, de mi haszna, ha a kivitelre nem volt elég erélyünk. Sőt akaratumk is volt, mert sokat is akartunk, de semmit sem tettünk. Akartunk például ezukorgyárat építeni, de csakhamar lelohadt a lelkesedés, átengedtük a pálmát másnak, s azok fel is építették a ezukorgyárat. Volt nekünk egy nagyszabásu malmunk is — papíron; minden meg volt már csak egy kis jó akarat és egy csekély áldozat kéz-

ség hiányzott még; könnyelműségünk feláldozta azt is Járás és szolgabíróságért is deputiroztunk már eleget; szép ígéretekkel hazaküldtek bennünket, és az nekünk elég a dícsőséghez; egy külföldi cég egy kender-feldolgozó telepet akart létesíteni nálunk; egy kis segítséget kért tőlünk, azt megtagadtuk tőle, sőt mi tovább mentünk és elriasztottuk. Mit mondjunk még? úgy hisszük ehhez hozzáfűzheti minden baresi maga a kommentárt. Mi csak még egy kéréssel jövünk azokhoz, akik legilletékesebbek e téren, hogy egyesült erővel mozgassunk meg minden követ, ami által nagygyá, széppé és hatalmassá tehetjük városunkat, mert ez kötelességünk. Ezzel tartozunk egymásnak, magunknak és a közjónak. Tűzzünk ki magunknak nemes és magasztos célokat és a ezél szentesíteni fogja az eszközöket.

Hvdptlk.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük Bares és vidéke naggyérdemü közönségét, legyenek kegyesek bennünket pártfogolni. Mutassák meg: ha az ő lapjok megszületett, annak hosszú életet is tudnak biztosítani. Mi viszont szívünkön viseljük mindig Bares és vidéke érdekeit, lapunk hangadója lesz minden üdvösnök, jónak, mi csak a haladás zászlaját lobogtatja.

Az ujság irányadó s hatalmas eszköz a népek jobbléte előmozdítására s mi komoly, hivatását jól felfogó lapot ohajtunk adni a közönség kezébe, mely tárgyát mindig az emberek nemesebb gondolkodásaiból igyekszik meríteni s csak az a lap tölti be igazán hivatását, ki híven a néppel érez: vele örvend, vele sír, vele dolgozik és imádkozik.

Nem követjük sok vidéki lap-társaink példáját, kiknek civakodás, szeszlyeskedés a kenyerük s pártoskodás szítanak a társadalomban, a helyett hogy annak művelői lennének.

Személyeket, családokat nem bántunk civakodásnak lapunk nem add helyet nyos

az idő drága, azt üdvösebb dolgok elintézésére fordítjuk.

Kérjük a nagy közönséget, lapunkat fogadja bizalommal, s mi azon leszünk, hogy a bennünk helyezett bizalomnak, becsületesen megfeleljünk.

Ugyszinte kérjük még városunk s vidéke lelkes tollforgató polgárait, tegyék lapunkat találkozó helyükké, hogy hasábjai minél gazdagabb eszméket tárjanak fel Bares és vidéke fejlődésére.

Lapunkra a mai naptól kezdve előfizetést nyitunk, s kérjük szives olvasóinkat, kik előfizetőink sorába ohajtanak lépni legyenek szivesek az előfizetés iránt minél hamarabb intézkedni, hogy legközelebbi, az az jövő vasárnapi számunkat előfizetőink rendes időben kezükhöz kaphassák.

Lapunk előfizetési ára a december-től márcziusig terjedő évnegyedre 1 frt-félévre 2 frt. egészévre 4 frt. egyes szám tisztelettel

a „BARCS és VIDÉKE” szerkesztősége és kiadóhivatala.

H i r e k.

Zsaroló napszamos. Fazekas György patzai születésü, baresi lakós napszamból kereste a mindennapi kenyerét és így tartotta el a feleségét s gyerekeit. Nehéz életnek találván azonban a napszamoskodást, felesapott — zsarolónak és ismerősei közül többeket azon mód akart megszípolyozni, hogy fenyegette őket, hogy ha meg nem fizetik a hallgatását, feljelenti őket a bíróságnál, mert ezt meg azt a büntetendő eselekményt tudja rájuk. Azonban hamarosan megtörtént vele az a szerencsétlenség; hogy őt jelentették fel a bíróságnál és a kaposvári kir. törvényszék vád alá is fogta zsarolás büntette miatt. Fazekas Györgyöt bánthatta a lelkiismerete és félhetett is a büne büntetésétől, mert egy szép napon csak magára hagyta a feleségét a gyerekeivel és ő maga pedig megszökött Baresről s még ma sem tudják, hol van. Ezért aztán a kaposvári kir. törvényszék most körözteti a megszökött zsaroló napszamos, a ki harmincnyéves, középtermetü, barna bajuszu, beretvált

Nelli: Maga beszélte el a dolgot.
Kornel: Mi alatt maga elopta a szivemet.
Nelli: (pajkosan) Sajnálja?
Kornel: Oh! dehogy! Ha kettő volna, azt is odaadnám. Hisz oly boldog vagyok. Szeretném kikiáltani az egész világnak: nézetek, ide, itt van végre egy posta-expedítor, a ki véletlenül nem maga sikkasztott, hanem a kinek elsikkasztották a szivét.
Nelli: Igen! De mit szól a bácsi?
Hisz egyszer már megtagadta a kezemet.
Kornel: Megkérlek még egyszer, százszor, ezerszer, addig, míg bele nem fogok unni és küzdeni, harezolni fogok, képes leszek mindenre. Ellopom a bácsi parókáját, felpörkölöm a házat, s az égbe nyuló lángnyelvek közepette vállaimon viszem ki az én drága Nellikémet egész az oltár zsámolyáig, s ha egyszer összeköt bennünket a pap áldása . . .
Nelli: Hó, hó, most már más szisztema járja: először polgári házasság!
Kornel: (ragyogó szemekkel) még pedig kötelező. Hidd Nelli! alig várom!
Nelli: Én is.

Kornel: És hat év múlva!
Nelli: Hat év múlva?
Kornel: Igen. Te akkorra egészen beletanulsz a gazdaasszonykodásba. Reggel felkelek. Felhuzom a papucsomat. Magamra veszem a hálóköpenyegemet, a reggeli mellé ülünk. Te hozod a kávé. Négy darab cukrot teszel a esészébe.
Nelli: Csak hármat.
Kornel: De én nagyon édesen szeretem.
Nelli: No jól van, legyen hát négy. Te falánk!
Kornel: A reggeli alatt fecsegünk, nevetgélünk, egyszerre csak észreveszszük, hogy az abroszon egy fekete folt van.
Nelli: Amit te csináltál.
Kornel: Dehogy, nem én, hanem a Gyuricza.
Nelli: Micsoda Gyuricza?
Kornel: Hát a mi Gyuriczánk.
Nelli: (eltakarva szemét) Miket beszél!
Kornel: (lelkesülten) És délben? Haza jövök a hivatalból. Kérdezem: mit eszünk ebédre?

Nelli: Kellkáposztát.
Kornel: Kellkáposztát, oh mily boldogság.
Nelli: Szereted?
Kornel: Én . . . ? nem.
Nelli: Hát akkor mért örülsz neki?
Kornel: Mert Böske szereti.
Nelli: Micsoda Böske?
Kornel: Hát a mi Böskenk.
Nelli: Már megint?
Kornel: De hisz az hat év múlva lesz! . . . És este? Haza jövök.
Mondom: két jegyet hoztam az ope rettétbe.
Nelli: De mikor én népszínművet szeretek nézni.
Kornel: Sajnálom! A jegy már meg van. Vedd fel a foulard-ruhádát.
Nelli: Nem veszem.
Kornel: (tüzesen) De ha parancsolom.
Nelli: Akkor sem.
Kornel: Ne vgy a végletekre, asszony!
Nelli: Te pedig ne erőszakoskodjál.
Kornel: Sajátságosnak találom mindég és mindék azt a népszínművet. Talán az udvarló is ezt szereti mi?

képü jőerőben levő ember s nem lehetetlen hogy a hol lappangva tartózkodik. ott is tilos módon szerzi meg akenyerét.

— **Boszuálló eszmadia.** Egy Darányi eszmadia évi adóját még nem fizette le s így a község bírja egy esküdt jelenlétében lefoglalta a mester ur vagyonát képező egy pár új eszmadia. A eszmadia azonban nem tudta elfelejteni a becsületén esett csorbát s bíró és esküdt uraimékon hogy boszút állhasson. követte őket a helység korezmájába. Itt azonban bírouraimék az „eksztra“ szobában lévén, nem szerezhették magának elégtételt, de türelmesen bevárta hazamenetelüket az utcán, hol rájuk támadt s nem csak a subájukat szabdalta össze hanem az arcukat is. A boszuálló eszmadia a megvert bíró és esküdt már beperelte Szigetvárott.

— **Műkedvelői előadás.** A csokonyai ifjuság Szalóky Dániel ur elnöklete alatt f. é. 26-án műkedvelői előadással egybekötött zártkörű táncvizigalmat rendez szinre kerül a „falu rossza.“

Az előadás a község házában, a tánc Pittner ur vendéglőjében tartatik. Helyárakelső hely 80 kr. második hely 60 kr. állóhely 30 kr. kezdete 8 órakor.

A tiszta jövedelem az utcai-lámpák beszerzésére fordítatik. Gratulálunk a Csokonyaiaknak községük érdekében kifejtett buzgalmukért, s azt hisszük, törekvésüket siker fogja koronázni. Ugy legyen!

— **A vidéki lapszerkesztők szabadjegye.** A vidéki lapszerkesztők léptenyomon arra a tapasztalatra jutnak, hogy az ő munkásságuk nem talál elég méltánylásra és elismerésre. Min len kedvezménytől a miben fővárosi kollegáik részesülnek meg vannak fosztva, mintha ők a maguk körében nem teljesítenék ugyan azt a missiót, melyet fővárosi kollegáik tágabb körben teljesítenek. Ők is a haza felvirágzása, kulturális fejlődése, a nemzet szellemi gyarapodása érdekében munkálkodnak, a nemzeti állam nagy épületének kiépítésében fáradoznak, sokszor még nehezebb viszonyok között és mégis hathatósabban mint a fővárosi sajtó. Daczára annak azonban az állam a vidéki lapszerkesztőket még arra sem érdemesítette, hogy vasutjaikon szabadon utazhassanak. Pedig ez nem kerülne az államnak nagy áldozatába.

Nelli: Ez méltatlanság uram. Talán ön ad az operettében légyottot?

Kornel: Utoljára kérdem, akar-e velem jönni?

Nelli: Önnel, soha.

Kornel: Akkor elfogunk válni. A gyermekeket magammal viszem.

Nelli: Hoho, a gyermekek az anyémek.

Kornel: A fiu az apáé.

Nelli: A leány az anyáé.

Kornel: Nekem mindkettő kell.

Nelli: Nekem is.

Kornel: (dühösen) Asszony!

Nelli: (dühösen) Uram!

Egy darabig farkasszemét néznek, aztán elnevetik magukat.

Kornel: Oh mily boldogság. Így fogunk élni hat év után.

(Megesókolják egymást)

csak a sajtó iránti jóindulat kívántatnék hozzá, a lapszerkesztők pedig meg volnának jutalmazva ama sok czikk közléséért, melyeket évenként az állam érdeklében közölnek. A szabadjegy kiadása nem annyira kedvezmény, mint inkább visszafizetése a sajtó által teljesített szolgáltatásért.

Azonban mi hisszük és reméljük, hogy a mostani kereskedelemügyi miniszter méltányolni fogja a vidéki lapszerkesztők rég kiérdemelt óhaját és részükre engedélyezni fogja az állandó szabadjegyet.

— **Több világosságot!** Önkéntelenül eszünkbe jutnak a német nagy költő e szavai ahányszor este kiteszszük lábunkat a szobából. Pokoli sötétség egy sár-tenger közepett! még ez is változatlan a mi városunkban a többi jó oldala mellett. Pedig már hányszor tetetett szövé a községi gyűléseken a világítás ügye, s községünk derék jegyzője igazán mindent elkövetett, hogy a község világítást kapjon. De a mi németjeink — ezek az ellenzékiek — mindig leszavazták a liberálisokat azzal érvelvén, hogy ők este nem mennek ki, s aki kimegy az vigyen magával lámpát. Ők ugyanis többségben vannak a tanácsban, aminek pedig egy hibás törvény az oka, az tudni illik, hogy község-tanácsosok csak azon legtöbb adófizető polgárok lehetnek, kiknek fekvő birtokaik vannak. Így azután a vállalatok — melyek a legtöbb adót fizetik, — de ingatlanuk nincsenek, nem küldhetik képviselőiket a községi tanácsba, mi által az intelligencia nincs kellő számban képviselve, míg a földműves nép, melynek földjei, házai vannak — a képviselő testületben ülnek. Ha azután valami újítás van napirenden, ami maradtaknak nem tetszik, igen kényelmesen nagy többséggel leszavazzák. Így járt a világítás, utezaöntözés, a telepi piac stb. számtalan javaslat, ami sorra bukott. Különösen mostohán bánnak a Teleppel, nem akarván belátni, hogy tulajdonkép azt ismeri a világ, az adja a zsirt s semmi látszat, de még inkább hálátlansággal találkozik. Elfelejtik a jó barcsiak, hogy a telepiek addig deputiroznak a miniszterekhez, míg egyszer csak eljárszák a „Váljunk el“ című szindarabot, s akkor lesz, világítás, öntözés, piac, még majd bíróság is, de ami fő, lesz felesleges adó is, s a nyomasztó, már már elviselhetetlen községi pótlékot le lehet szállítani! Azért viselkedjünk testvérekhez illően, biz mi telepiek is csak méltányosat kívánunk amit kívánunk az ismert okoknál fogva jogunk van. De a világítás ügyében most már igazán sürgősen kell intézkednünk, mert bizony szegynünk kell magunkat a bennünket — a városiakat — körülvevő falusiak előtt. Darány, Babócsa világít s most, mint értesülünk Csokonya is — dícséretére legyen mondva — huszonöt lámpát állít fel a községben, hogy világosítson lakóinak! S nálunk Barcson egy lámpa sem ég! hát nem szegyenletes körülmény ez? hová jutottunk? s hová jutunk még? hisz a község lakosága oly áldozatkész, adóját rendszeren, majdnem előzékenységgel lefizeti, s nincs semmi igénye, mint néhány petroleum lámpa felállítása? Ugy hiszük 30 százalékos községi pótdó mellett ez olyan méltányos és jogos kérés, amit megtagadni nem szabad. — Reméljük tehát, hogy felszólamlásunk nem lesz immár eredménytelen, hanem hogy most már nem sokára világosan fogjuk látni a sárt, melyet

tipornunk kell.

— **A Dráva** igen kitartó az idén, ami csak igen üdvös körülmény legalább a megrakottan álló uszályok — melyek eddig a sekély vizállás miatt a délvidéken vesztegeltek — még a tél igazi bekövetkezése előtt felvonathatók. Máskor ilyenkor már hatalmas jégtáblák uszályaltak a Dráva tükörén, a hajózás már szünetelt s csak a tehervonatok tolatása élénkítette meg a Dráva partját. — Az idén még igen élénk a hajóközlekedés, hetenkint temérdek áru kerül fel, s még — olyan kilátások vannak — a karácsony is hajót ér a Dráván. Ennek különösen az enyhe időjárás az oka. Reggel bár kissé csipős az idő, de délre kisüt a verőfényes nap s egész tavaszias meleg van. Nagyon késik a tél De a gazda már nem igen örül az ilyen időnek; az szeretné, ha a bevetett föld jó keményre megfagyva, s vastag hólepel borulna a bevetett földre, hogy az a káros külhatások ellen megdövjá. Az őszi vetések eddig még általán elég szépen állanak, csak Isten áldása kísérje, hogy bő aratása legyen a gazdának s ezáltal megjutalmazva lássa keze szorgalmát és munkásságát.

Közgazdaság.

— **A világ buzakészlete.** Általános a nézet, hogy a világpiacok nem rendelkeznek a megfelelő mennyiségű gabonával, és ezért okvetlenül árjavulás fog beállani. A világ ellenőrizhető gabonaraktáraiban a buzakészletek 60'9. millió hektoliterre ruznak, míg 1894-ben november 1-én a készlet 69'9 millió hektoliter telt. Való ugyan, hogy október 1-től november 1-éig 8'4 millió hektoliterrel szaporodott a buzakészlet, holott az ezt megelőző hónapban az emelkedés csak 6'3 millió hektoliter volt. De a múlt év megfelelő időszakában még jobban hullámozott a buzakészlet forgalma. Az erre vonatkozó statisztikai adatok a következők:

	1895.	1894.
	készlet millió hektoliterben	
Anglia	9.14	8.12
Franciaország	1.65	1.93
Hollandia	1.10	0.65
Németország	0.45	0.50
Oroszország kikötői	9.14	5.80
Úton van Európa felé	9.26	9.78
Összes európai készlet	30.75	26.78
Amerikai készlet	30.16	43.21
Összesen	60.91	69.99

Az amerikai Egyesült-Államok gabonakészlete a múlt évihez jelentékenyen csekélyebb. P. N.

— **Sertésvész.** Alig néhány hónapja, hogy elhallgattak a panaszkodó ajkak s máris újra itt a gazdálkodó és földművelő népség réme: a sertésvész. Halomra dülnek a sertések, s ámbár a hidegebb időjárás beállt, nem lehet a vészt feltartóztatni. Tudjuk, hogy a nyáron Barcs és az egész környék lakosága óriási károkat szenvedett a gazdák leölték előre a sertéseiket s vaggonszám szállították külföldre, hol aztán alig pár forintot kaptak érte. Most is fenyegetőleg lép fel a vész. a nép melynek kereset forrása úgyszólván megesárpant — nem tud majd miből pénzeln. Itt a tél fa, élelmi szerekről kell gondoskodni, mert még messze van a tavasz, melylyel megindul a kenyérkereset. De miből pótoljuk mindezt, ha ily csapással látogatott meg a gondviselés?

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni,
 miszerint ujbórl jutányos bevásárlása által azon kedvező helyzetben vagyok, hogy boraimat
 jutányos áron adhatom.

Ugyanis, a Slatinai kitűnő siller literje 24 kr. helyesfai literje 32 — 40 kr.

Bármily nemű 10 literen felül 4 krral olcsóbb

fogyasztási adó nélkül, mely utóbbi a vevő által a baresi fogyasztási
 adóbérlőnél fizetendő.

kitűnő tisztelettel:

Herczog Sándor

Pillizai vendéglős.

1 —

Óz. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papir-
 író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
 bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
 nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
 üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
 gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

ÜZLETÜNK BEN

a legszebb, legalkalmasabb karácsonyi és újévi ajándékok
 u. m. **emlék-könyvek albumok tentatartók** s többféle disztárgyak,
karácsonyfa-diszek s betlehemek is **kaphatók**
 jutányos áron.